

ikke, det vilde have nogen stor Betydning, thi naar den højtærede Minister anfører, at de Folk, der skyldte Penge til de forskellige Institutioner, der er Tale om, nemlig Sorø Akademi, Kommunitetet og Universitetets Legater, ikke selv vide, til hvilke af disse Kasser de skyldte Pengene, er det en hel Vildfarelse. Ingen Ting vide Folk saa god Besked med som, hvem de skyldte deres Prioriteter til, og der er ingen Papirer, som Folk læse igennem med den Andagt som deres Prioritetsobligationer. Den højtærede Minister kan være ganske sikker paa, at der ingen som helst Tvivl kan opstaa i saa Henseende. Men i alt Fald, det var noget, den højtærede Minister kunde have anført, den Gang den Finanslov, der her er Tale om, blev forelagt og behandlet i Forsommeren. Da havde det været Tiden, dersom han havde Betænkeligheder. Men den Gang kom han ikke frem med Ændringsforslag. Jeg kan ikke se andet, end at det er en ganske ejendommelig Egenmægtighed, den højtærede Minister har vist ved rent ud at tilsidesætte den paagældende Bestemmelse i Finansloven. Naturligvis, naar den højtærede Minister nu siger, at han gerne vil have, at Rigsdagen skal hjælpe ham med at bringe disse Sager i Orden, er der ingen Tvivl om, at i alt Fald dette Ting gerne vil være med, men det vil alligevel være med en vis usikker Følelse af, hvad der egentlig kommer ud af det, naar det endelig er lykkedes os at faa Loven vedtaget.

Jeg beklager, at den højtærede Justitsminister stillede sig afvisende over for min Henstilling om Ophævelse af Kjøbenhavns Brandvæsens Reservekorps. Den højtærede Minister skulde blot en Dag ved Foraarstid ganske uventet møde og se paa Korpsen, naar det var omtrent fuldt indexserceret, thi saa vilde han sikkert straks gaa hjem og skrive et Lovforslag om Ophævelse af dette Korps. Intet Menneske, der kender dette Korps — og jeg taler jo af Erfaring, som Befalingsmand og ikke som Lægmand — kan nære nogen Tanke om, at det ved en større Ildebrand skulde kunne gøre nogen Gavn. Det vilde kun kunne afstedkomme den største Konfusion og Forvirring og gøre galt værre, og derfor har det heller aldrig i de sidste 30 Aar været indkaldt til nogen større Ildebrand, skønt der har været adskillige af dem, fordi Brandvæsenets højere Autoriteter, de fungerende Chefer, altid godt have vidst, at det var et Korps, de maatte bede Vorherre bevare sig for at se ved en Ildebrand. Imidlertid, den højtærede Minister vil ikke

ophæve det, saa der er ikke andet for mig at gøre end at forsøge det private Initiativ, som vi jo have set, den højtærede Minister tillægger saa overordentlig stor Betydning paa et andet Omraade.

Jeg takker den højtærede Krigsminister for det Svar paa det lille Spørgsmaal, jeg tillod mig at rette til ham. Besvarelsen var, for saa vidt disse Husholdningsforeninger ere gode, hvilket der ingen Grund er til at betvivle, meget tilfredsstillende. Hvis jeg tør gaa ud fra, at disse Husholdningsforeninger ogsaa gælde for Rekruttiden .... (*Krigsministeren*: Ja, bevares!) ...., kan jeg kun takke for den Forklaring, den højtærede Minister har givet. Endnu skal jeg kun bemærke, at det ærede Medlem fra Hillerød (Dinesen) har under nogle Bemærkninger forleden Dag her i Salen rettet en Anmodning til mig om at bekræfte, at vi ved en vis Lejlighed ikke have haft noget Maskepi sammen. Der kunde være al Grund for det ærede Medlem til at rette denne Anmodning til mig, da man i forskellige Blade af meget forskellig Farve stadig væk har læst om alt det Maskepi, der er mellem det ærede Medlem og mig. Jeg vil da sige, at ikke blot har det ærede Medlem fuldkommen Ret, naar han forleden Dag udtalte, at han ikke havde nogen som helst Lod eller Del i de Forhandlinger, som jeg i Foraaret og Forsommeren førte med Medlemmer af den forrige Regering; men det ærede Medlem kunde have tilføjet, at saa længe jeg har haft Sæde i denne Rigsdagssal, har der overhovedet ikke været nogen som helst Slags Maskepi mellem det ærede Medlem og mig; der er ikke to Medlemmer i denne Sal, som have haft mindre med hinanden at gøre end det ærede Medlem for Hillerød og jeg, saa det enige og udelelige Højre behøver ikke at frygte for, at jeg skulde forføre det ærede Medlem for Hillerød; det er ikke mig, som gør Forsøg i den Retning.

Skaarup: Naar jeg har forlangt Ordet, er det for at bringe den højtærede Landbrugsminister en Tak for det meget velvillige Svar, jeg modtog forleden med Hensyn til Frijsenvold Laksegaard. Jeg vil imidlertid haabe, at den højtærede Minister ret snart vil kunne tage Stilling til dette Spørgsmaal, da det er et Spørgsmaal, hvis Løsning man imødeser med Længsel og stor Forventning. Vi, der have fulgt denne Sag med Opmærksomhed, kunne ikke se rettere, end at Overvejelsernes Tid snart maatte være forbi, efter at denne Sag nu